

MISLAV ČAVAJDA

Kako je Kralj Edip postao uloga kušnje, boli i trijumfa

Osmi povjerenik moja je uloga iz snova!

USPONI I PADOLI

Nikako se ne mogu pomiriti s tim da sa 32 godine nisam dobio šansu na hrvatskom filmu

Bojana Radović
bojana.radovic@vecernji.net

Na Dubrovačkim ljetnim igrama Mislav Čavajda opet je Edip, kralj s dva štapa. Ono što je lani, zbog teške ozljede koljena, bila nužnost, ove je godine umjetnička nadogradnja predstave. Oporavljeni glumac danas kaže kako je izuzetno zahvalan cijelom ansamblu koji je lani imao hrabrosti za rizik. I stoga red je prvo pitati za nogu:

Mazohistički glumačko

– Optimistično rečeno – noga je bolje. Nisam očekivao da će ozljeda biti tako ozbiljna, a nije pomoglo ni to što sam s takvom ozljedom igrao Edipa, a zatim i Brechta u HNK. Nakon toga operacija je bila neizbježna, a slijedile su terapije, svakodnevno već devet mjeseci. Bolovi su još tu – kaže Mislav dok sjedimo na terasi Gradske kavane u Dubrovniku. A kada se u sjećanju vrati u to prošlo ljeto, i sam priznaje da je do ozljede došlo na onaj najbedastiji način:

ŠTAPOVI
Lani su zbog ozljede koljena bili nužnost, a ove su godine ostali kao "poruka bogova", koji su se pobrinuli za bol

SLOMI NOGU TRADICIONALNU PORUKU POSLALA MI JE TENA ŠTIVIČIĆ. ODGOVORIO SAM: "JESAM, DRAGA" I SADA MI SE TO NITKO NE USUDI REĆI

– Do tog trenutka imao sam prilike barem 16 puta pasti na glavu trčeći po tvrđavi. A ovo se dogodilo dok sam stajao na mjestu, u nekom bezazlenom naguravanju s Doris (Doris Šarić Kukuljica, Jokasta u predstavi, op. a). Naravno da mi Doris nije, i ne može, ništa napraviti, ali koljeno je jednostavno izletjelo. Našao sam se na podu i tom se trenutku koljeno vratilo na mjesto, naravno uz neopisivu bol. Sve se dogodilo u pola predstave pred punim gledalištem i tada ti jednostavno mozak radi na drugačiji način, lupi te adrenalin. Tako sam ja predstavu – mazohistički, glumački – odigrao do kraja, kada puzim na koljenima više od 150 stepenica, a isto se dogodilo još dva puta – govori.

Slijedila su brzinska krpanja i proba u kojoj je predstavu odigrao na dva štapa jer bez njih nije mogao napraviti ni koraka: I odjednom se dogodilo to teatarsko čudo: sve je bilo deset puta bolje i predstava je dobila posebnu nijansu. Takva je i ove godine, jer bila je to “poruka bogova”. Izbjegavali smo, naime, inzistirati na toj boli, jer svi

Dubrovački Edip prvi je ispit nakon ozljede. Položio ga je s peticom!

znaju koliko je nje u Edipu. A onda su se nebesa pobrinula za bol.”

Mislav se, naravno, smije na pitanje usuduju li mu se nakon svega ljudi zaželjeti ono glumačko “slomi nogu” prije izlaska na scenu:

Oscilacije u karijeri

– Prva poruka koju sam dobio za Edipa bila je upravo ta, a poslala ju je Tena Štivičić. Vratio sam joj: “Hvala, draga, jesam!” I nisam tu želju u međuvremenu čuo. Ozljeda mu je ozbiljno zakomplicirala život i profesionalni uzlet stavila na jednogodišnje čekanje. Morao je odustati od uloge u “Opasnim vezama” kazališta Komedija. Ovosezonski Edip (pet predstava na Igrama) prvi je njegov ozbiljan ispit za to što tijelo može. Ispit položen s čistom peticom. A tijelo je i te kako važno za glumca koji je do sada odradio mnogo zahtjevnih kazališnih projekta i uloge u kojima je naglasak uvijek bio na fizikusu. Objašnjava kako ipak nije bilo najteže prihvatiti samu ozljedu, već žali samo zbog tih oscilacija u karijeri, koje mu se događaju od glumačkih početaka.

– Dogadalo mi se, ne znam iz kojeg razloga, da bi uvijek nakon uzleta slijedio pad i tada bih strpljivo čekao novu šansu. To je ono što ubija jer nemaš kontinuitet, a to je još ozbiljniji problem

kada si slobodnjak, glumac bez stalnog angažmana u kazalištu – objašnjava te nastavlja temperamentno:

– Nikako se ne mogu pomiriti s tim oscilacija, s činjenicom da sa 32 godine uopće nisam imao prilike isprobati neke stvari koje bih i te kako želio i volio raditi. Recimo, nisam imao ni jednu priliku da snimam hrvatski film, i to si zapravo nikako ne mogu objasniti. Zato mi jest neprihvatljiva ideja po kojoj glumci moraju birati žele li raditi u kazalištu, na TV-u ili filmu. Kako netko dolazi na ideju da me spriječi da idem dalje, da istražujem sve segmente glumačkog posla? Zbog toga mi i smeta oznaka “kazališni glumac” koju sam stekao. Ne, ljudi! Ja sam glumac! S uskličnikom na kraju. I želim se izražavati u svim oblicima i svim medijima svoje struke.

I kada ga već nismo uspjeli natjerati da kaže svoje želje, uhvatili smo zlatnu ribicu za njega i poželjeli mu glavnu filmsku ulogu u filmu koji će se snimati po romanu “Osmi povjerenik” Renata Baretića. Pogodili smo – u sridu! Oduševljen je tom knjigom, i to jest jedna od uloga iz njegovih snova.

Sulude ideje

Zašto netko misli da me može spriječiti da istražujem sve segmente glumačkog posla

SAPUNICE

Stigmatizirala me vlastita struka

■ Kaže da ne žali zbog Vile Marije, ali žali što je poslije dugo čekao novu priliku: “To je bila naša prva sapunica, a nakon stigmatizirala me i vlastita struka. Imao sam 23 godine, a netko je odlučio stopirati me. Nova je šansa stigla kada su me Galijano Pahor i Mani Gotovac pozvali da radim Leonea u “Gospodi Glembajevima”.

GLUMAC!
Nisam kazališni glumac, nego glumac s uskličnikom na kraju

